

BOROTÍNSKÝ ZPRAVODAJ

PODZIM 2020

č. 159

vydává jako občasník městys Borotín č.p. 57, tel.: 381 285 815

Na polích flanderských vlčí máky vlají a připomínají 18,5 milionu obětí první světové války

Říkalo se jí světová válka, až mnohem později obdržela pořadové číslo „první“, protože tenkrát nikdo nevěřil, že člověk dokáže stejnou hrůzu připravit hned dvakrát. Skončila kapitulací Německa 11. listopadu 1918 a vyžádala si přes osmnáct milionů životů. Výsledkem války byl mimo jiné rozpad několika monarchií a vznik nových států včetně Československa. Svět si oběti konfliktu dodnes připomíná symbolem rudých vlčích máků, které kvetly na hrobech a bojištích krvavých flanderských polí.

První světová válka vypukla 28. července 1914, kdy Rakousko-Uhersko, podporované Německem, vyhlásilo válku Srbsku. Na jeho obranu se postavilo Rusko společně s Velkou Británií a Francií, tedy státy Dohody. Postupně se na souši vytvořilo pět front – západní, východní, italská, balkánská a blízko-východní. Bojovalo se také na území německých kolonií v Africe a v Oceánii.

Do bojů se postupně zapojilo celkem 38 států, válčilo se i na všech světových mořích. Německý plán počítal s rychlým zničením Francie, po němž měly být všechny síly soustředěny proti Rusku. Ve skutečnosti však vznikla vleklá zákopová válka, do níž v dubnu 1917 vstoupily i Spojené státy.

Do bojů na východní frontě zásadním způsobem zasáhla bolševická revoluce, která v Rusku zvítězila v listopadu 1917. Již o měsíc později Němci uzavřeli se sovětskou vládou příměří a uvolnili si tak síly pro boj na západě. Konec války na východní frontě potvrdil 3. března 1918 brestlitevský mír.

Více než vojenská strategie ale nakonec rozhodovala materiální převaha Dohody. V zákopové válce to byly časově omezené a postupně vyčerpávané záložní zdroje. Přelom nastal v srpnu 1918. Zatímco ještě v květnu německá armáda téměř ohrožovala Paříž, v polovině září bylo díky rostoucí převaze způsobené neustálým přísunem čerstvých amerických posil zřejmé, že Německo stojí před totální porážkou.

Jednání o příměří začala na začátku listopadu 1918 v salonním železničním vagoně v lese na stanici Rethondes u francouzského Compiègne. Sešly se zde delegace vedené německým státním tajemníkem Matthiasem Erzbergerem a francouzským vrchním velitelem maršálem Ferdinandem Fochem.

Po třech dnech jednání Německu nezbylo nic jiného než se tvrdým podmínkám podřídit a předloženou smlouvu 11. listopadu v 5:05 ráno podepsat. Od 11:00 pařížského času zavládlo na frontách příměří.

Výsledky války pak byly zakotveny v takzvaném versailleském mírovém systému, který byl v letech 1919 až 1921 nadiktován poraženým zemím. Nejdůležitější byla mírová smlouva s Německem podepsaná 28. června 1919 ve Versailles. O meziválečném uspořádání politických poměrů v Evropě se proto hovoří jako o versailleském systému.

Kromě zásadních ztrát na životech přinesl válečný konflikt i hluboký morální otřes a ekonomické zruinování mnoha zemí. Zahynulo téměř 8,5 milionu civilistů a deset milionů vojáků. Symbolem první světové války se stalo například belgické městečko Ypres (Ypres) ve Flandrech, kde Němci poprvé nasadili bojový plyn nazvaný yperit.

Yperský oblouk byl posledním kouskem Belgie, který se Němcům nepodařilo obsadit. Spojenci se ho za každou cenu snažili udržet, aby se Němci nemohli dostat ke strategickým přístavům Calais a Dunkerque. O život zde proto přišly desítky tisíc vojáků.

Tisíce neznámých padlých připomíná ve městě památník na Menenské bráně. Na stěnách monumentální stavby jsou jména 54 896 vojáků bez hrobů. Od roku 1928 se zde každý večer v osm hodin zastaví provoz a šest místních hasičů ve slavnostních uniformách zatroubí večeřku. Tradice se dodržuje denně s výjimkou čtyř let druhé světové války.

Dnes na bývalých bojištích roste tráva a pasou se koně a ovce. V letech 1914 až 1918 ale na polích kvetly jen lány rudých vlčích máků, které se nakonec staly symbolickou připomínkou milionů padlých ve světových válkách.

„Z jedné makovice vlčího máku může vypadnout až dvacet tisíc semínek, která však nevyklíčí hned. Potřebují, aby se s nimi půda doslova převrátila a přerýla – přesně jako na válečných polích, a také hrobech. Tohoto úkazu si povšimli například již pamětníci napoleonských válek,“ vysvětluje válečnou úrodu máků Milena Kolaříková z Československé obce legionářské.

Při snaze najít symbol na památku válečných událostí se uvažovalo i o květu rudé růže nebo modré chrpy, která také kvetla na bojištích. Vlčí mák se ale nakonec stal symbolem hlavně díky básni „In Flanders Fields“ (Na flanderských polích), kterou napsal v yperských zákopech kanadský vojenský lékař John McCrae. I když byl chirurg, na útrapy raněných vojáků si nemohl zvyknout. Svoji bolest proto mírnil psaním básní. Slavný text složil v květnu 1915, když se účastnil jedné z bitev. Lékaře tehdy citelně zasáhla především smrt jeho přítele poručíka Alexise Helmera. Očitý svědek seržant Cyril Allison popsal, že toho rána, kdy válečný východní vítr, se vlčí máky mezi hroby jakoby vlnily.

John McCrae vypsál svůj žal do básně, kterou ale poté zahodil. Kolemjdoucí důstojník ovšem list zvedl a poslal do Anglie. Časopis Punch báseň 8. prosince 1915 publikoval a ihned se stala symbolem krvavé války stejně jako později rudé vlčí máky.

V Americe se báseň dostala do rukou členky asociace Mladí křesťané Moyny Michaelové a inspirovala ji k myšlence učinit z vlčího máku poetický symbol obětí celosvětového konfliktu. V roce 1920 tak přijali vlčí mák jako symbol vzpomínky na válečné útrapy i američtí veteráni. Její francouzská následovnice Anne Guerinová rozšířila květinu i mezi kanadské a britské legionáře. Vlčí mák využívala i jako symbol pro získávání peněz pro sirotky po padlých vojácích.

Ve stejném roce máky inspirovaly i bývalého velitele britských expedičních sil Douglase Haiga, který tehdy předsedal Nadaci veteránů, později Královské legii. I Haig si zvolil vlčí mák za symbol a prostředek pro sbírku na pomoc válečným veteránům a

invalidům. Po válce navíc na jihu Anglie založil továrnu, kde pracovali jenom váleční veteráni a vyráběli v ní památeční vlčí máky. V Británii je ostatně dodnes vyrábí veteráni ze všech možných konfliktů 20. století.

Na flanderských polích (John McCrae)

*Na polích ve Flandrech divoké máky rostou,
tam mezi kříži, řada za řadou.
Zde ležíme. Nahoře mezi červánky,
je možná slyšet zpívat skřivánky,
zde dole kanony jen svoji píseň řvou.
My už však nevstanem a je to možná zdání,
že včera ještě žili jsme a byli milováni.*

*Ted' jenom tiše ležíme
na polích flanderských.
Náš boj však zase jini převezmou.
Do vašich rukou dáme my ted' svou
hořící pochodeň a vy ji neste dál.
Kdyby vám uhasla, vzpomeňte na náš žal,
že jsme tu padli zbytečně. Jen máky porostou
na polích flanderských.*

Hned po konci první světové války se 11. listopad stal v řadě zemí významným dnem. John McCrae se ale tradice s vlčími máky bohužel nedožil. Z fronty byl sice odvelen už v červnu 1915, trpěl ale astmatem a v prosinci 1917 dostal zápal plic, kterému v lednu 1918 podlehl.

Ve Velké Británii se slaví konec války už od roku 1919. Každého 11. dne 11. měsíce v roce přesně v 11 hodin se zastaví na dvě minuty život. 11. listopad se ale v zemi nepřipomíná jako Den veteránů, ale jako Den příměří. Vždy nejbližší neděle k 11. listopadu je pak Dnem vzpomínek (Remembrance Sunday), kdy v centru Londýna na třídě Whitehall probíhá i nejdůležitější vzpomínkový akt u náhrobků neznámého vojína.

Připomínka padlých vojáků ale ve Spojeném království začíná už koncem října nebo na začátku listopadu, kdy poblíž Westminsterského opatství vyrostle pole vzpomínek z malých dřevěných křížků, na kterých jsou vlčí máky. Malé políčko zde připomíná i padlé české vojáky, kteří ve druhé světové válce bojovali na straně Spojenců.

Jako Den veteránů se 11. listopad slaví v ostatních demokratických zemích Evropy, v USA nebo v Kanadě. Lidé si jako vzpomínku na padlé vojáky dávají do klopky květ vlčího máku.

V Česku se 11. listopad připomíná jako významný den od roku 2001.

(zdroj internet)

V Borotíně se konala letos poprvé pietní vzpomínka u Pomníku padlým bez účasti veřejnosti. S úctou si budeme vždy připomínat jména našich spoluobčanů, kteří položili svůj život v I. světové válce:

z Borotína

Pachta Václav
Tůma Ferdinand
Vanžura Josef
Dohnal Karel
Lachout Václav
Šika Antonín
Honsa František
Chomout J. č. 62
Chomout Jan č. 68
Jindrák Jan
Vach Antonín
Zoul František
Zoul Antonín
Hájek Jindřich
Brož Václav
Votápek František
Dřízal František
Fabián Josef,
Šmejkal Václav
Křemen Emerich

Chotovinský Jan
Křemen Václav
Křemen František
Janza Jan
Zachariáš Rudolf
Bár R.
Klejna Vincent
Sekat Václav
Vobinuška František
Altman Josef
Houška Josef
Sekýt Jindřich
Anděl Jindř.
Viterna Jan
Svatoš Jaroslav
Řehák Jossef
Brož Jan
Skála Jindřich
Urban Josef
Lachout František
Šetelík František

Skála Josef
Živnůstka František
z Kamenné Lhoty
Řežábek Jaroslav
Bulfiněk František
Řežábek František
Popelka Ludvík
Král František
z Kostelce
Otradovec Karel
Otradovec František
Vach Josef
Dušek František
Paleček Antonín
z Pikova
Míka František
Maňák Josef
Procházka Karel
ze Smrkova
Novák František
Vostřák František

ZASTUPITELSTVO MĚSTYSE INFORMUJE

Na zasedání 20. srpna 2020 zastupitelstvo projednávalo především tyto záležitosti:

Postup prací na obecních stavbách

1. Hřiště 2019/2020

Akce byla dokončena, předána a je připraveno vyúčtování. Rada městyse schválila na svém zasedání dne 15. 6. 2020 dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo, kterým byl prodloužen termín dokončení akce do 31. 8. 2020. Dne 13. 7. 2020 schválila rada městyse dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo, kterým se mění cena díla o započítané více a méněpráce na díle

2. Oprava místní komunikace „Na Křížovci“

Proběhlo výběrové řízení na tuto akci. Výběrová komise vyhodnotila nabídky a jako nejvýhodnější vyhodnotila a k výběru doporučila nabídku firmy VIALIT. Nabídková cena akce je 740.064,39 Kč bez DPH, 895.477,91 Kč včetně DPH, realizace akce do konce listopadu 2020.

Zastupitelstvo schválilo výběr dodavatele dle návrhu výběrové komise a pověřuje starostu podpisem smlouvy.

3. Ošetření stromů

Akce realizována ze SFŽP v rámci dotačního programu pro držitele zelené stuh v soutěži Vesnice roku 2018. Proběhlo výběrové řízení. Výběrová komise vyhodnotila nabídky a jako nejvýhodnější vyhodnotila a k výběru doporučila nabídku firmy Petr Fuka za 184.500,- Kč bez DPH, realizace akce do konce

listopadu 2020. Výběr dodavatele a podpis smlouvy schválila na svém zasedání rada městyse.

Zastupitelé vzali na vědomí informaci o výběru dodavatele.

4. Oprava střechy č. p. 153

Projekt byl podpořen z POV Jihočeského kraje částkou 200.000,- Kč. Proběhlo výběrové řízení na dodavatele akce. Do výběrového řízení se přihlásila pouze jedna firma. Výběrová komise vyhodnotila nabídku firmy STOPIN a jako nejvýhodnější ji doporučila k výběru. Nabídková cena je 1.108.395,- Kč bez DPH, 1.341.158,- Kč včetně DPH.

Zastupitelstvo neschválilo výběr dodavatele dle návrhu výběrové komise.

Zastupitelstvo schválilo opakované vyhlášení výběrového řízení na akci, administraci výběrového řízení bude pověřena firma TAREKA s. r. o., k účasti ve výběrovém řízení budou vyzvány firmy: STOPIN, Babor Sedlečko, Novák Chotoviny, Eremiáš stavební, Hronek, Loužecký.

5. Úprava borotínského rynku

Zastupitelstvo projednalo projekt podaný do dotačního titulu MAS Krajina srdce – dotace na podporu obcí a spolků. Projekt je zaměřený na úpravu veřejného prostranství před radnicí a u Borotínského rybníka. V rámci projektu bude instalován orientační systém, posezení, herní prvky, kolostavy, úprava obecní studny, instalace pítka a pódia na betonové ploše za pomníkem sv. Floriána. Celkový rozpočet projektu je 287.000,- Kč včetně DPH, spoluúčast obce 20% a termín realizace do 30. 6. 2022. Akce byla řídicími orgány MAS Krajina srdce doporučena k podpoře.

Ze stejného dotačního programu byly podpořeny také projekty, které podávala Osvětová beseda a SDH Pikov. Zastupitelé vzali informaci na vědomí.

6. Dostavba kolumbária na hřbitově v Borotíně

Zastupitelé vzali na vědomí informaci o dostavbě další část kolumbária. Bude provedena výměna dvířek v celém kolumbáriu.

Dále vzali zastupitelé na vědomí informaci o novém Ceníku nájmu a služeb spojených s nájmem hrobových míst na veřejných pohřebištích městyse Borotín, které schválila rada městyse na svém zasedání dne 12. 8. 2020. Poplatek za jednohrob bude 500,- Kč, dvojhrob 1.000,- Kč, jednomístná hrobka 1.000,- Kč a místo v kolumbáriu 1.000,- Kč za deset let pronájmu. Nový poplatek bude od nájemců vybírán po uplynutí již zaplacené doby pronájmu.

Informace o provozu příspěvkových organizací obce

1. Informace ZŠ a MŠ Borotín

Zastupitelé vzali na vědomí informace ředitelky ZŠ a MŠ Borotín:

- v době letních prázdnin byl provoz MŠ od 13. 7. do 31. 7. 2020
- škola zorganizovala 4 turnusy příměstských táborů
- areál u okolí ZŠ se zamyká po skončení provozu školy (16,00 hod.)
- v novém školním roce bude v MŠ 50 dětí (kapacita naplněna) a v ZŠ cca 190 žáků
- do prvního ročníku nastoupí 24 žáků, třídní učitelkou bude Mgr. Anna Pultarová, ve třídě budou pracovat 2 asistenti pedagoga
- škola je připravena 1. 9. 2020 zahájit plný provoz

Dále vzali zastupitelé na vědomí, že bylo schváleno závěrečné vyúčtování akce Modernizace a navýšení kapacity ZŠ Borotín. Dotace ve výši 21.557.894,- Kč již byla připsána na účet obce. Již po ukončení první etapy byla schválena dotace ve výši 4.800.000,- Kč. Na realizaci akce byly obci poskytnuty úvěry v celkové výši 27.000.000,- Kč.

2. Informace Sociální služby městyse Borotín

Zastupitelé vzali na vědomí informaci o schválení projektové žádosti z dotačního programu OPZ na podporu poskytování sociálních služeb v Borotíně a na území MAS Krajina srdce ve výši 4.700.000,- Kč. Z grantu budou hrazeny drobné stavební úpravy, vybavení sociální služby a mzdy zaměstnanců. Od 1. 9. 2020 bude služba v provozu v plném rozsahu.

Dále zastupitelé vzali na vědomí vydání Katalogu poskytovatelů sociálních služeb, ve kterém je již nově zřízená služba uvedena.

Zastupitelé projednali a schválili Komunitní plán sociálních služeb ORP Tábor.

Připomínky, diskuse, různé

1. Zřízení věcného břemene na uložení elektrického vedení

Zastupitelé projednali a schválili vyhlášení záměru na zřízení věcného břemene na vedení elektrické energie u stavby Borotín - p. Houška: kabel NN a pověřuje RM jeho schválením.

2. Smlouva o zřízení věcného břemene

Zastupitelé projednali a schválili znění smlouvy o zřízení věcného břemene s názvem „Borotín – Šebor: DTS, kVN, kNN“ a pověřují starostu jejím podpisem.

3. Nájemní smlouva VODAFONE

Zastupitelé projednali a schválili vyhlášení záměru pronajmout část půdy včetně obvodových stěn komínu nemovitosti č.p. 78 v Borotíně pro umístění anténních nosičů telekomunikačního zařízení firmy Vodafone a.s. a pověřují RM jeho schválením.

4. Žádost o legalizaci stavby Pikov

Zastupitelé projednali žádost pana Máchala ohledně legalizace stavby chaty v k. ú. Pikov. Chata se nachází mimo zastavitelné území, pro její legalizaci by byla nutná změna územního plánu. Rozhodnutí bylo odloženo na další jednání.

4. Regulační plán a plán další výstavby v Borotíně

Zastupitelé projednali a pověřili starostu svoláním setkání vlastníků pozemků v zastavitelné ploše Z.BO.8 situované ve východní části obce s cílem podpory smysluplného rozvoje celé lokality.

5. Věcné břemeno Košar

Zastupitelé vzali na vědomí zřízení věcného břemene příjezdu po obecním pozemku, které vyhlásila a schválila rada městyse.

6. Nabídka hydrogeologického průzkumu

Zastupitelé projednali a schválili nabídku na realizaci hydrogeologického posudku dle archivních dat od firmy APRIS PRO s.r.o., který je povinnou přílohou k žádosti o poskytnutí dotace z OPŽP, 144. Výzvy, podporované aktivity Hospodaření se srážkovými vodami v intravilánu. Předmětem projektu je výměna nepropustných povrchů v území za povrchy s vyšší schopností vsakování, případně plně propustné. Konkrétně se jedná o parkoviště u sportovní haly a před radnicí.

7. Rozpočtové opatření

Zastupitelé vzali na vědomí rozpočtová opatření č. 5 a 6, která schválila na svých zasedáních rada městyse, a projednali a schválili rozpočtové opatření č. 7.

8. Změna termínu příštího zasedání

Zastupitelé schválili změnu termínu příštího zasedání zastupitelstva z 15. 10. na 22. 10. 2020

Změna otevírací doby ve sběrném dvoře – Chomoutova Lhota

od 1.listopadu 2020 do 31.března 2021: pátek 14:30 – 16:30, sobota 8:30 – 11:30

správce: Jaroslav Bálek, tel: 775 709 139

**Svoz hnědých popelnic na bioodpad bude probíhat v době vegetace
o 1.4. 2020 do 30.11.2020, vždy ve středu, 1 x 14 dní, v sudé týdny**

Bylo, nebylo... a nebude!

Dlužím vysvětlení lidem, kteří uvěřili našemu nadšení a chtěli podpořit myšlenku na obnovení altánu v zahradě zámku v Kamenné Lhotě. Děkuji majitelům zmíněného objektu, rodině Janouškových, že dali souhlas a byli vstřícní k realizaci našeho nápadu. Díky patří také hrstce lidí, kteří se mnou nezištně spolupracovali, projektovali stavbu, zakládali veřejnou sbírku a připravovali projekt pro dotaci z Nadace Občanského fóra. Omlouvám se těm, kteří nabízeli pomoc a jejichž snaha přijde vniveč...

Zámek v rokokovém stylu začal stavět v první polovině 18. Století hrabě František Antonín z Götzů. Baron Týřovský z Einsiedlu ho následně dostavěl.

Následující držitelé František Josef, svobodný pán Jungwirth na Kardašově Řečici a Kamenné Lhotě, prodal v roce 1760 rytířské sídlo, hospodářské i obytné budovy, nábytek, nářadí, pivovar, vinopalnu, sad, mlýny i rybníky Františku Tadeášovi Hubatiovi z Kotnova za 9100 zlatých rýnských a 100 zlatých klíčného. Nabytý majetek si užil čtyři roky a prodal ho známému rodu Deymů. Po roce 1800 se majitelé často střídali. Od roku 1900 zámek vlastnil Julius Pollák, za něhož tu pobýval na letním pobytu tábořský rodák a slavný hudební skladatel Oskar Nedbal. Právě zde údajně složil svou populární operetu Polská krev.

Od Julia Polláka koupil zámek roku 1925 nadporučík Rudolf baron Schirnding, a to za 320 tisíc korun. Dalším nájemcem byl od 28. září 1927 do 29. října 1929 Bohuslav Vanžura. Kratší dobu zde byli další

čtyři nájemci. Po nich přišel Stanislav Sýkora, za něhož se objekt dostal do dražby. Koupila ho 21. června 1934 Marie Parmová z Prahy. Celý objekt zrekonstruovala a předělala na vyhlášený penzion s neméně vyhlášenou kuchařkou Marií Plačkovou.

V zimě roku 1940 na zámku pobývali i čeští spisovatelé Vladislav Vanžura a Karel Nový. Kromě nich tu však býval také Vladimír Neff i profesor Antonín Frinta. V roce 1942 zámek navštívil dokonce současný prezident Václav Klaus, tehdy mu byl ovšem jeden rok. O rok později na zámku bydleli Hitlerjugend, mezi nimi taky jeden ze Sedmi statečných Horst Buchholz (Chico).

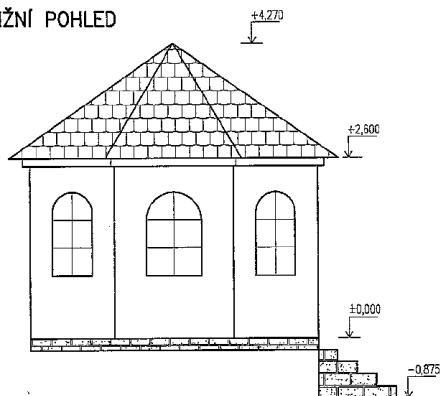
Po roce 1948 vystřídal nacisty komunisté. Věhlas zkonfiskovaného penzionu utíchl.

(cituji z článku Davida Peltána v Tábořském deníku dne 27.9.2011)

Novoroční vycházka v roce 2017 vedla účastníky ke zbytkům altánu v zahradě zámku v Kamenné Lhotě. Tam jsme si připomněli „zašlou slávu“ tohoto krásného místa i jeho významné hosty. Přitom jsme také zúčastněným sdělili svůj nápad a plán: obnovit altánek, uzavřít vstup ze zahrady současných majitelů a otevřít jej tak, aby veřejnost měla přístup z cesty/cyklostezky „višničkami“. Kdokoliv z Borotína i okolí se mohl na této úžasné vyhlídce zastavit, odpočinout si a dozvědět se krásné střípky z historie zámku. Rozpočet celého projektu byl 200.000,- Kč. Celá akce měla být financována z veřejné sbírky, kterou jsme otevřeli a také z dotací, které se postupně podaří získat. První vlaštovkou byla dotace 20.000,- Kč získaná z programu Opomíjené památky od Nadace Občanského fóra.

JIŽNÍ POHLED

Požádali jsme Sbor dobrovolných hasičů v Kamenné Lhotě o pomoc při zakládání veřejné sbírky, a oni složili první vklad, tj. 500,- Kč na účet pro tuto sbírku vedený u ČSOB. Sbor byl uveden také jako žadatel o výše uvedenou dotaci. Dotaci jsme získali a vše vypadalo nadějně. Budeme společně shánět peníze a v několika etapách altánek obnovíme! Pomoc přislíbil Městys Borotín i další osoby, které naše myšlenka oslovila. Sbor dobrovolných hasičů v Kamenné Lhotě celá akce neměla výrazně finančně postihnout, žádali jsme jej pouze o brigádnickou pomoc.

Bohužel vlna nevole, závisť či přemíry opatrnosti, abychom nezhodnotili majetek někoho jiného za peníze sboru, dovedla celý náš záměr k zániku. Jsem přesvědčena, že lidská omezenost a hloupost v tomto případě zvítězila. Peníze z dotace musíme vrátit, protože byly poskytnuty pouze na uvedený účel, a to „Obnova altánu Oskara Nedbala v Kamenné Lhotě“, jak jsme akci pyšně nazvali. Majitelé objektu vzali (pro

klid ve vsi) svůj souhlas zpět, postupně dostaví obvodovou zeď své zahrady a idylické místo, kde stával altánek definitivně zanikne. Je mi to líto...

Jana Čermáková

LESNÍ STEZKA PRO ZVÍDAVÉ DĚTI

V okolí Borotína dokončujeme jednoduchou improvizovanou naučně-zábavnou stezku pro děti s úkoly. Stezka bude „samoobslužná“ a „bezdotyková“.

Smyslem je zpestřit vám pobyt s vašimi dětmi venku při respektování současné situace. Prosíme vás, abyste i zde dodržovali platná opatření a navštěvovali ji výhradně po rodinách. Pokud se vás zde náhodou sejde více, odložte návštěvu na jindy. Stezku budeme udržovat provozuschopnou, nemusíte se tedy obávat, že se odložením návštěvy ocitnete v nevýhodě. Děkujeme. Bližší informace včetně umístění stezky a jejího značení naleznete na stránkách webových a FB stránkách obce (předpokládáme již od 16. 11.).

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Rozsvěcení vánočního stromu na borotínském rynku se letos vzhledem k epidemiologické situaci neuskuteční v tradiční podobě. Přesto nechceme o tuto slavnostní chvíli přijít. Vánoční strom rozsvítíme v neděli 29. 11. 2020 v 17:00 hod.

Vy můžete v tuto dobu třeba vyhlédnout z okna nebo vyjít před dům. Rozsvítíme jej takto alespoň symbolicky společně.

Přejeme Vám pevné zdraví a pokojný adventní čas!

VÁNOČNÍ SVÍCENÍ

Pokud to epidemiologická situace dovolí, rádi bychom uspořádali malé adventní (hudební) setkání - letos možná i ve velmi netradiční podobě.

Na toto Vánoční svícení se můžete těšit v sobotu 19. 12. 2020 od 17:00 hod. v/před kostelem Nanebevstoupení Páně v Borotíně.

Bližší informace o aktuální podobě akce (vnitřní/venkovní varianta, ev. připravený program) naleznete na stránkách www.borotin.cz, facebooku a plakátech, až o tom bude možné na základě platných opatření vlády ČR a dle vývoje situace rozhodnout. Možná se také budete muset nechat trochu překvapit.

Přejeme nám všem, aby se situace zlepšila natolik, že bude možné setkání, byť v netypické podobě, uskutečnit.

Zrušené akce do konce roku

Čertovské rojení ani Ples městyse Borotín se letos bohužel vzhledem k protiepidemickým opatřením konat nemohou. Stejně tak se nebude konat Výstava šikovných rukou ani vystoupení Ochotnického divadla.

Prázdninová jóga v Borotíně

Jógu jsme cvičily každou středu navečer na malém hřišti. Předcvičovala lektorka Marta Nováková, která léto tráví v Borotíně a mnohým z nás tak nabídla skvělou možnost se s jógou seznámit, zdokonalit se v ní, udělat něco pro své tělo i mysl. Prostředí malého hřiště bylo skvělou volbou.

Jóga v původním konkrétním významu znamená „jho“ – nejbližší český překlad „spojení“.

Je to cvičení pro každého, kdo chce pracovat na svém těle i duši zároveň, pomáhá při bolestech zad a krční páteře, pomáhá při hubnutí i hormonální nerovnováze. Patří k těm druhům pohybu, které můžete cvičit na každé fyzické úrovni, v jakémkoliv věku. Už se těšíme na příští léto a třeba zase jógu!

Jitka Köchertová

TJ Sport Borotín

Tělovýchovná jednota Sport Borotín získala v roce 2020 dotaci od Městyse Borotín na nákup nové volejbalové sítě. Těšíme se, až se s ní budeme moci pochlubit na některém z příštích volejbalových turnajů, které pravidelně - na Vánoce a na Velikonoce - pořádáme. Letos byla bohužel sportovní sezóna hodně omezená, nicméně doufáme, že se již brzy budeme moci opět scházet a hrát. Tréninky máme pravidelně vždy v pátek od 20:00. Chcete-li se přidat, budeme moc rádi. Vítání jsou všichni: ženy, muži, dospělí i děti. Informace dostanete ve Sportovní hale v Borotíně.

Václav Čapek

SDH Pikov v roce 2020

Činnost hasičů v Pikově byla v letošním roce výrazně ovlivněna pandemií a souvisejícími restrikcemi. Dlouho nikdo netušil jak se bude situace vyvíjet a zásadní rozhodnutí proto všichni odkládali na poslední chvíli. Jarní přípravu a některé tradiční akce na začátku roku se nám podařilo v osadě Pikov uspořádat. Zásadní zlom však nastal těsně před zahájením postupových soutěží, kdy bylo rozhodnuto z vedení Sdružení hasičů ČMS o přesunutí všech letošních postupových soutěží na příští rok. Letos se proto konalo jen několik málo lokálních pohárových soutěží. My jsme vyrazili na tu nám nejbližší, a to do Smrkova, tradičně pořádanou 5.7. nad sjezdovkou.

Jan Vavřík

Škola v době „Lockdownu“

Napsat informace o dění ve škole a školce mi za běžné situace nečinilo vůbec žádné obtíže. Pořád se tu totiž něco dělo. Od přestavby a stěhování, přes nové pomůcky a výukové metody až po výlety, exkurze, soutěže, vystoupení, projektové dny a podobně. Kromě učení jsme se připravovali na pravidelné akce, které o nás dávaly vědět na veřejnost, měli jsme šanci ukázat, jak šikovné děti k nám do školy chodí. Prostě to tu žilo, bylo rušno jako v pověstném úle.

Od přípravného týdne visel na nástěnce paní zástupkyně seznam písniček na vystoupení při rozsvícení stromečku, od začátku října se linuly z oken zvuky koled a písní o zimě, sněhu, vánocích. Bývali jsme v tomto rychlejší než TESCO a často jsme se sami sobě smáli. Letos je to celé jinak.

Lockdown – slovo, které v posledních dnech a týdnech slyšíme denně v souvislosti s protiepidemickými opatřeními. Pro mnohé se stalo synonymem pro všechna vládní opatření a omezení. Pro mne je v posledních dnech nejvíce spojeno s tichem. Ne s tím mírumilovným a blahodárným tichem přírody, symbolem klidu, ale se zcela nepřírozeným tichem školní budovy ve školním roce. Věřte nebo ne, je to úplně jiné ticho než o prázdninách, je to ticho, které tu nemá co dělat. Naštěstí to však není ticho, které by znamenalo, že se ve škole nic neděje. To tedy rozhodně ne. Ve škole se teď toho děje hodně, jen to v té budově prostě není slyšet!

Když jsme se po prázdninách v září vrátili do školy, moc jsme se těšili na pravidelné vyučování, na kolegy, kamarády, spolužáky. Přibyla celá řada nařízení a opatření, která se nám podařilo plnit, byť za cenu zákazu vstupu do školy pro veřejnost či omezení zájmových kroužků. Nikdo z nás si nepřál opětovné uzavření škol a opatření jsme vnímali jako prevenci. Celý učitelský sbor se v tichosti a s nevolí připravoval na možnost, že budou školy opět zavřeny. Všichni doufali, že se to nestane. A stalo se. Od 14. října jsou děti doma a učitelé učí na dálku.

Oproti jarním měsícům jsme zvolili jiný systém. Kombinujeme samostatnou práci žáků zadávanou formou úkolů a projektů s tzv. online hodinami, kdy jsou žáci a učitelé propojeni přes počítače. Je to opět velká výzva pro děti, jejich rodiče i učitele. Abychom umožnili přístup k online přenosům co největšímu počtu dětí, rozdělili jsme výuku do bloků, zvlášť pro první a zvlášť pro druhý stupeň, každý blok začíná v jiném čase. Zároveň jsme do rodin zapůjčili přes třicet školních počítačů. Kromě naukových předmětů, ze kterých jsou zadávány úkoly, nabízíme dětem také dobrovolné činnosti v oblasti sportu, výtvarné a hudební výchovy. Dokonce proběhly třídní schůzky, i když byly tak trochu naruby. Tentokrát se učitelé více ptali rodičů, jak to jejich děti zvládají, jak vyhovuje systém vzdělávání a co by jim mohlo pomoci. Hlavním mottem letošního podzimu je pro nás podpora a pochopení, nechceme však v žádném případě rezignovat na kvalitu vzdělání.

Současná situace je pro všechny velmi náročná. Prosím, nesudme se navzájem. Nikdo nevíme, jaká je situace na druhém konci drátu, za monitorem. Přejme si navzájem klid, pohodu a zdraví.

Mgr. Lenka Pípalová, ředitelka školy...

... a školky. Na tu jsem rozhodně nezapomněla. Školka je v současné době normálně v provozu. K výpadku došlo pouze v průběhu podzimních prázdnin, kdy bylo přihlášeno málo dětí, a v prvním týdnu v listopadu, kdy byli všichni zaměstnanci v karanténě. Vzhledem k opatřením se letos nesejdeme na vánoční besídce ani při rozsvícení stromečku. Rozzářené dětské oči a radost z dárek si však užijeme ve školce naplno.

Jménem všech zaměstnanců, dětí a žáků ZŠ a MŠ Borotín přeji krásné a pohodové vánoční svátky a v novém roce samé dobré zprávy.

Mgr. Lenka Pípalová

Barokní dvůr Borotín z.s.

Vážení přátelé, příznivci a kamarádi,

hlasovali jste pro Vaši oblíbenou památku a pomohli tak k její záchraně.

V prvním kole soutěže veřejných sbírek Máme vybráno určilo on-line hlasování krajské vítěze. Ti postoupili do druhého kola.

Ve druhém kole určila veřejnost, jak si jednotlivé projekty rozdělí celkem 100.000 Kč. Všechny sbírky získaly širokou mediální podporu. Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže se konalo 15. září 2020 v Dominikánském klášteře v Praze.

V ČR zachraňují památky tisíce lidí. Věnují čas a energii místům, která by mnohdy bez jejich pomoci již neexistovala. Oceňování jejich snahy má smysl, protože to není samozřejmé. Úspěšné příklady navíc často inspirují další.

Soutěž je za námi, ale péče o tyto i další památky pokračuje. Je jasné, že na jejich záchranu je peněz potřeba o mnoho více. Přispět může každý z nás třeba i malou částkou.

Děkujeme Institutu pro památky a kulturu o.p.s. za pomoc a Vám všem za Vaši obrovskou podporu.

17 000 Kč → Altán Gloriet v Poděbradech

16 500 Kč → Rodný dům Jana Kubiše v Dolních Vilémovicích

15 000 Kč → Varhany v kostele sv. Jiljí v Markvarticích

11 000 Kč → Barokní statek Starý zámek v Borotíně

10 500 Kč → Kaple a křížová cesta v Klatovech

9 000 Kč → Kostel sv. Archanděla Michaela ve Smržovce

5 000 Kč → Kostel sv. Jiří v Bečově nad Teplou

4 000 Kč → Pomník maršála Radeckého z Radče v Praze

3 500 Kč → Hrobka a kaple ve Zdislavicích

3 000 Kč → Kostel Nejsvětější Trojice ve Fulneku

2 500 Kč → Zámek Lipová u Šluknova

1 500 Kč → Kaple sv. Anny v Horním Údolí

1 000 Kč → Kostel sv. Linhartu v Pasohlávkách

500 Kč → Kostel sv. Bartoloměje v Kočí

Borotínská fotbalová mládež ožila

Začátkem září byla obnovena činnost oddílu mládeže TJ Sokol Borotín. Pod vedením trenéra Martina Pince a asistenta trenéra Miroslava Pince se začaly scházet děti na pravidelných středečních trénincích. Tréninky jsou zaměřené na všeobecné sportovní a pohybové dovednosti a přizpůsobeny dovednostem nejmladších dětí. Průměrně se tréninků zúčastňovalo patnáct dětí ve věku od tří do deseti let.

Doufáme, že se současná situace brzylepší a činnost oddílu bude moci pokračovat. Nejprve v tělocvičně a až počasí dovolí, tak opět na fotbalovém hřišti. Jakmile děti ještě trochu potrénují, budou domluvena přátelská utkání, o jejichž konání budeme informovat.

Touto cestou bychom zároveň rádi poděkovali vedení obce za dotaci ve výši 4500,- Kč. Za celou tuto částku byly pořízeny dětské fotbalové branky, které v tréninkovém vybavení chyběly. Připomínáme, že stále vítáme nové členy (kluky i holky) narozené v letech 2009 – 2017. Pro více informací o oddíle a obnovení tréninků sledujte facebookovou skupinu TJ Sokol Borotín – mládež.

Markéta Marková

Čtení na pokračování

Úbytek populace let válečných objevil se zřejmě v tomto roce. Přírůstek dětí do školy jest nepatrný, takže na obecné škole zrušena pobočka. Má tedy zdejší obecná škola počínají školním rokem 1925-1926 jen tři třídy.

Po několikaletém jednání otevřena dne 1. listopadu 1925 v Borotíně lidová škola hospodářská. Učitelka žen. ruč. prací Albína Karbanová působící dlouhá léta na zdejší škole byla penzionována.

Honitba borotínská, dosud v nájmu domácích občanů, pronajata Pražanům v roce 1924 za nájemné Kč 4.050.- (dříve Kč 350.-) Současně připojeny k ní pozemky od St. Zámku, jež do té doby tvořily honitbu samostatnou, náležející panstvu jistebnickému.

Aby i naši občané z vlastního názoru poznali největší vynález doby, rádio, zakoupila Těh. jed. Sokol nákladem přes Kč 3.000.- pět lampový přijímač a od listopadu pořádala několikrát v týdnu koncerty pro veřejnost. Starší lidé nemohli však přes všechno vysvětlování pochopiti tento zázrak a dlouho nechtěli uvěřiti, že to není podvod. Ještě v létě roku následujícího svorně staré (i polostaré!) babičky a dědouškové rozhořčovali se na ten prokletý „drát“ (=antenu), že prý způsobila špatné počasí.

Klidný život našeho městečka rozvířily volby do N.S. konané 25. listopadu. Poprvé u nás vystoupila strana lidová, zorganizovaná řím.kat. farárem. Netroufala si však pořádati veřejnou schůzi v hostinci, schůze byly jen na faře. Přes usilovnou agitaci nedosáhla tentokrát výsledků, jež si slibovala. Výsledky voleb v naší obci (v závorce senát): čsl.soc.dem 17 (12), Němci 3 (2), živnostníci 67 (58), komunisté 20 (20), národní demokraté 3 (2), nár.socialisté 69 (51), republikáni 232 (201), lidovci 70 (66), něm.arár. 1 (1), židé 1 (-), Prášek – (1).

Dne 26.srpna 1925 překvapila naši obec po dešti 1 ½ den trvající povodeň jaké není pamětníka. Hráze rybníka Podměstského a Suchdolského byly těžce poškozeny a oba rybníky zachráněny v poslední chvíli. Suchdol vykopáním odpadní stoky a Podměstský násilným odstraněním brlení. Nejhuře bylo na Starém Zámku. Tam včas stavidel nevytáhli a když brlení se ucpalo a voda se počala hrnouti přes hráz, ohromný tlak vody a voda valící se několika proudy přes hráz započala ničivé dílo. Dvůr i obydlí rázem zaplaveno, roh mlýnice podemlet tak, že se zřítíl. Voda vymlela tam jámu hlubokou přes 2 ½ m hlubokou. A jen to, že nadlidskému úsilí lidí přispěchavších podařilo se vypáčiti brlení i se stavidly a tak uvolniti proudům rozkaceného živlu cestu, zachránilo Zelenkovým mlýn od úplného zdemolování. Nepatrný jindy potůček tekoucí lučinami ze Šeboru rozvodnil se tak, že podemlel úplně most na okresní silnici vedoucí pod Velkým vrchem a most se zřítíl. I Zákostelníček byl naplněn tak, že voda proudila přes silnici. Křížovec byl zcela zatopen. Na Starý zámek chodilo se přes Sušárnu a Vápenku. Touze cestou jezdilo se dlouho i ze Sudoměří, neboť okres se stavbou mostu příliš nespěchal. Po delší době zbudován most dřevěný a teprve za rok byl zbudován most betonový. „Pílu“ zachránilo včasné vytažení stavidel. Velké škody byly způsobeny v Táboře i jinde.

Na jaře 1925 provedeny volby do místní obce. Při volbě starosty dostali po 7 hlasech p. Josef Maňák a Fr. Pachta. Losem zvolen Fr. Pachta. Na popud jeho požádána okresní správní komise o revizi obecního hospodářství za dobu úřadování předešlého starosty pana Josefa Němečka. Revize započata 11.března protáhla se na dobu velmi dlouhou a předána později zemské právní komisi.

Farní okénko

Vážení a milí přátelé,

zdá se mi, že každý dnes nějak potřebuje být povzbuzován k radosti, abychom žili v pokoji. I když nás dělí různé vzdálenosti, přece většinou nejsme sami. A to i ve chvílích, kdy snad nějakou samotu zažíváme. Denně se mohou setkat s někým, kdo se neomezuje místem nebo časem. Jsme jako lidé propojeni, můžeme dokonce každý tvořivě a přitom bez hazardu rozvíjet to, čím jsme každý z nás obdarováni. A to mladí, staří, nemocní, dospělí i děti.

Jsem rád, že jsme si s některými zástupci našich farností ještě v září mohli připomenout 80. výročí úmrtí a 140. výročí narození jednoho z mých dřívějších předchůdců P. Gottharda Felixe. Poté, co ve

dvacátých letech dvacátého století působil v Borotíně, pokračoval dále svou službou jako děkan a starosta v Jistebnici až do druhé světové války. Protože se postavil proti nacistům, byl v roce 1939 deportován do koncentračního tábora, odkud se po půlroce vrátil s podlomeným zdravím. Brzy nato v září 1940 zemřel. Připomněli jsme proto 26. září 2020 tuto osobnost naší návštěvou a umístěním pamětní desky v jeho rodišti v Kolovči na Domažlicku.

Díky také vám všem, kteří jste v průběhu těchto listopadových dní navštívili hroby svých předků a příbuzných. Také jsem, ač v soukromí, požel hroby a modlil se za naše zemřelé na borotínském i kosteleckém hřbitově. Jsou to vlastně dny, které v sobě skrývají radost související poměrně úzce se slavností Velikonoc. Naše blízké zemřelé přece svěřujeme s nadějí do moci vzkříšeného Ježíše.

Chtěl bych ještě upozornit na jednu plánovanou iniciativu. Letos 25. listopadu si připomínáme tzv. Červenou středu (#Red Wednesday). Je to mezinárodní připomínka lidí pronásledovaných pro víru a vyjádření solidarity s nimi především v místech, kde jsou pronásledováni, kde nemohou ve svobodě projevovat svou víru. Biskup Václav Malý vyzval všechny „lidi dobré vůle“, aby se i v ČR přidali k této iniciativě. Znakem je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících pro víru a modlitba za pronásledované. Je možné červeně nasvítit kostel, obecní budovu, zapálit červenou svíčku na vhodném místě apod. Tato pokojná iniciativa „zdůrazňuje solidaritu i to, že všichni na této planetě patříme k sobě“.

Zanedlouho v církvi završíme církevní rok slavností Ježíše Krista Krále a vstoupíme do adventu. Hlavním znakem této doby je očekávání příchodu a dává následně lépe vyniknout oslavě narození Božího Syna, vykupitele Ježíše Krista.

Moc bych přál nám všem, abychom blížící se advent prožívali jako skromnou přípravu na vánoční svátky, které začínají v předvečer slavnosti Narození Krista (25. prosince). Věřím, že budeme moci opět nově společně prožívat nejen advent a vánoce, ale i běžné všední dny. Sledujte, prosím, aktuální program bohoslužeb na webu farnostjistebnice.cz nebo ve vývěsce u kostela.

Hezké podzimní dny přeje a pamatuje na vás

P. Pavel Němec, excurrento administrátor farnosti

DUŠIČKY

Vzpomínka na všechny věrné zesnulé, Památka všech věrných zemřelých, Svátek zesnulých, Památka zesnulých či lidově Dušičky (lat. In commemoratione omnium fidelium defunctorum), která připadá na 2. listopadu, je v římskokatolické církvi dnem liturgického roku, kdy se církev modlí za duše v očistci.

Historie

Oslava Dušiček se odvíjí od slavnosti (svátku) Všech svatých, který připadá na 1. listopadu. V noci z 31. října na 1. listopadu slavili Keltové konec léta a nový rok, svátek Samhain. Samhain byl podle keltské tradice časem, kdy se duše zesnulých vrací domů a jejich příbuzní jim svítilnami z vydlaných řep pomáhají na cestě do podsvětí. Na ochranu před zlými duchy se lidé převlékali do hadrů a malovali si obličej. Svátku Samhain je svou podstatou a znaky nejvíce podobný Halloween slavený večer 31. října. Historickým předchůdcem křesťanských dušiček byly u pohanských Slovanů ritualizované oslavy či hostiny, konané přímo na nekropolích na počest zesnulých předků.

S ohledem na fakt, že Keltové a poté Slované osídlili Střední Evropu a jejich kultury se zde prolínaly, se předpokládá, že svátek Samhain byl slaven i na území ČR.

Památku věrných zemřelých zavedl roku 998 opat z Cluny, sv. Odilo († 1048), který se snažil pokřesťanit pohanskou tradici. Z Cluny se slavení rozšířilo po všech benediktinských klášterech. V Římě se památka 2. listopadu začala slavit ve 13. století.[5] V 15. století v Aragonii začali v tento den dominikánští kněží slavit tři mše; tento zvyk potvrdil papež Benedikt XIV. (1748) a rozšířil pro všechny kněze ve Španělsku, Portugalsku a Latinské Americe. V roce 1915 dovolil Benedikt XV. sloužit tři mše všem kněžím (jednu na úmysl papeže, jednu za duše v očistci, jednu za jiný úmysl).[6] V této době se na Dušičky pořádaly průvody na hřbitovy, zdobily se hroby atd.

Lidové zvyky

Jedna z řady českých lidových pověr byla, že v předvečer Dušiček vystupují duše z Očistce, aby si odpočinuly od útrap. Blízcí hříšníků proto měli naplnit lampu na olej máslem, aby si duše mohly potřit spáleniny. Večer se příbuzní nebo přátelé napili studeného mléka (nebo se jím postříkali), aby se tak duše ochladily. Na svátky se také pekly „kosti svatých“, bochánky či rohlíky ve tvaru kostí. V jižních Čechách ještě na počátku 20. století chodili koledníci na Dušičky prosit o toto pečivo. V okolí Českého Krumlova nazývali tuto koledu „chodit po rohlíkách“. Pečivem „dušičkami“ se obdarovávali chudí, pocestní a žebráci u kostela.

Křesťanské zvyky

Podle kardinála Vlka je památka zemřelých největším svátkem vedle Vánoc, který v Česku „slaví“ jak křesťané, tak i nevěřící a to vzpomínkou, ozdobením rodinných hrobů či zapálením svíčky. Pro katolíky znázorňují živé květiny víru ve věčný život a mají demonstrovat přesvědčení, že život hrobem nekončí. Hořící svíce mají symbolizovat přítomnost zmrtvýchvstalého Krista, stejně jako o Velikonocích nebo při mši.

Vzpomínka na mrtvé je součástí každého slavení eucharistie. „Vzpomínáme na naše blízké a v duchu se ptáme, jaké svědectví nám zanechali.“[10] Na hřbitovech se proto konají v hřbitovních kaplích, kostelech či u hlavního hřbitovního kříže bohoslužby slova nebo mše svaté. Na Dušičky má také kněz povoleno stejně tak jako při pohřbech a zádušních mších nosit černé roucho (na hřbitovech většinou pluvál), ve kterém prochází spolu s věřícími hřbitov a kropí hroby svěcenou vodou.

Při výzdobě hrobů a vzpomínkových míst v zemích s křesťanskou tradicí bývají v tomto období použity umělé a sušené květiny aranžované ve formě smuteční vazby. Důvodem je chladno nebo mrazíky obvyklé v tomto období, které způsobí, že živé květiny často zčernají, než je pozůstalí položí na hrob jako symbol vzpomínky nebo poděkování.

(zdroj net.)